

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0255

Kalakantojen tila ja kalastusalan sosioekonominen tilanne Välimerellä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2017 kalakantojen tilasta ja kalastusalan sosioekonomisesta tilanteesta Välimerellä (2016/2079(INI))

(2018/C 331/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ (YKP:ta koskeva asetus),
 - ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta 21. joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta 29. syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ⁽⁴⁾ (LIS-asetus),
 - ottaa huomioon Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) keskipitkän aikavälin strategian (2017–2020), jolla pyritään edistämään Välimeren ja Mustanmeren kalastuksen kestävyyttä,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimuksen täytäntöönpanosta 21 päivänä toukokuuta 2012 EU-maiden maatalouden osuustoimintajärjestöjen keskusjärjestön (COGECA), Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) ja Euroopan unionin kalastusyritysten kansallisten järjestöjen liiton (Europêche) välillä tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä toukokuuta 2013, täytäntöönpanosta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksessa 25. syyskuuta 2015 hyväksytyn YK:n päätöslauselman ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,
 - ottaa huomioon Algerian pääkaupungissa Algerissa 7.–9. maaliskuuta 2016 pidetyn alueellisen konferenssin ”Building a future for sustainable small-scale fisheries in the Mediterranean and the Black Sea”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioidenvaliokunnan lausunnon (A8-0179/2017),
- A. ottaa huomioon, että Välimeren biologinen monimuotoisuus on 17 000 merieläinlajin ansiosta yksi maailman merkittävimmistä; ottaa huomioon, että sen hoitoon on tästä syystä sovellettava useampaa lajia koskevaa lähestymistapaa;

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0343.

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

- B. ottaa huomioon, että komissio katsoi aiheesta ”Yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia vuoden 2017 kalastusmahdollisuuksia koskeva kuuleminen” (COM(2016)0396) annettussa tiedonannossaan, että Välimerellä esiintyy edelleen merkittävää liikakalastusta ja että tarvitaan kiireellisiä toimia tilanteen muuttamiseksi; toteaa, että komissio ilmaisi kyseisessä asiakirjassa olevansa huolestunut siitä, että monia arvioituja lajeja kalastetaan huomattavasti kestävän enimmäistuoton arvioitua tavoitetta enemmän;
- C. toteaa, että Välimeren alueen on vastattava viimeistään vuoteen 2020 mennessä suureen haasteeseen, joka on palauttaa vähitellen kaikki kalakannat sellaista tasoa suuremmiksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pitää ne sillä tasolla; toteaa, että tämä haaste edellyttää EU:n ulkopuolisten maiden osallistumista ja sitoutumista; toteaa, että Välimeren altaan liikakalastuksen kokonaistaso on runsaat 2–3 kertaa FMSY-arvoa suurempi; toteaa, että huolimatta EU:n ja EU:n ulkopuolisten maiden tasolla toteutetuista merkittävistä ponnisteluista kalastusalan lainsäädännön täytäntöönpanon ja noudattamisen takaamiseksi, yli 93 prosenttia Välimeren arvioiduista lajeista on edelleen liikakalastettuja;
- D. toteaa, että tämän alueen kalastusalalla on suuri sosioekonominen merkitys rannikkoalueiden väestölle; toteaa, että ala työllistää satoja tuhansia ihmisiä myös siihen liittyvällä jalostusalalla ja huomattavan määrän naisia, jotka ovat työllistyneet erityisen riippuvaisiin kalastusalaan; ottaa huomioon, että Välimeren alue on erittäin tärkeä elintarviketurvallisuuden varmistamiselle, erityisesti alueen haavoittuvimmille väestöosille; toteaa, että kalastusala tarjoaa keinon lisätulojen hankkimiseen ja elintarviketarvikkeiden täydentämiseen ja edistää siten alueen vakautta;
- E. ottaa huomioon, että Välimeren vaikuttavat monet eri tekijät, jotka yhdessä kalastuksen kanssa vaikuttavat kalakantojen terveyteen (kuten meriliikenteen aiheuttamat saasteet);
- F. ottaa huomioon, että pienimuotoista kalastusta harjoittaa 80 prosenttia laivastosta ja sen osuus Välimeren altaan työpaikoista on 60 prosenttia; pitää valitettavana, että ei ole olemassa pienimuotoista kalastusta koskevaa yhteistä unionin laajuista määritelmää, mutta ymmärtää, että tällaisesta määritelmästä sopiminen olisi vaikeaa meriekosysteemin ja kalastusalan monien erityispiirteiden ja ominaisuuksien vuoksi; toteaa, että pienimuotoinen rannikkokalastus on virallisesti määritelty ainoastaan Euroopan kalatalousrahastoa koskevan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 soveltamiseksi kalastukseksi, jota harjoitetaan kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisilla aluksilla, jotka eivät käytä vedettäviä pyydyksiä (esimerkiksi troolit); katsoo, että pienimuotoista kalastusta koskevassa määritelmässä olisi otettava huomioon useita kansallisia ja alueellisia ominaispiirteitä;
- G. toteaa, että Cataniassa helmikuussa 2016 järjestetyssä lajien tilaa Välimerellä käsitelleessä korkean tason tapaamisessa sovittiin, että tarvitaan kiireellisiä toimia kielteisten kehityssuuntausten kääntämiseksi, ja pantiin merkille valtava haaste, joka on palauttaa vuoteen 2020 mennessä kalakannat sellaista tasoa suuremmiksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto ja pitää ne sillä tasolla samalla, kun noudatetaan kaikkien lajien osalta yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) velvoitteita kestävän enimmäistuoton saavuttamiseksi viimeistään vuoteen 2020 mennessä;
- H. toteaa, että liikakalastuksen ohella Välimeren alueella on lukuisia muita haasteita, ja niistä suurin osa liittyy tiheästi asuttuun rannikkoon (ravinteiden liiallinen määrä, saasteet, luontotyytit ja rannikkoalueiden muutokset) mutta myös meriliikenteeseen ja luonnonvarojen liikahyödyntämiseen, kuten öljyn ja kaasun tuotantoon; toteaa, että Välimeren alue on myös hyvin haavoittuvainen ilmastonmuutokselle, joka yhdessä vilkkaan meriliikenteen kanssa helpottaa uusien vieraslajien tuloa ja jäämistä alueelle;
- I. katsoo, että sillä, ettei ole mahdollista käyttää tiettyjä hyväksyttävämpiä ja uhanalaisille kalakannoille vähemmän haitallisia pyydyksiä ja pyyntimenetelmiä, on vakava vaikutus jo syrjäytyneiden rannikko- ja saariyhteisöjen toimeentuloon, koska siten näiden alueiden kehitys hidastuu ja väestöpako kiihtyy;
- J. toteaa, että kaikki Välimeren alueen jäsenvaltioiden rannikkoyhteisöt ovat erittäin riippuvaisia kalastuksesta ja erityisesti pienimuotoisesta kalastuksesta ja siten kalakantojen kestävyden puute vaarantaa näiden yhteisöjen toimeentulon;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

- K. toteaa, että monet EU:n rannikkoyhteisöt ovat hyvin riippuvaisia perinteisestä ja pienimuotoisesta kalastustoiminnasta Välimeren alueella;
- L. toteaa, että virkistyskalastuksella on tärkeä sosioekonominen merkitys monilla Välimeren alueilla sekä suora ja välillinen vaikutus työllisyyteen;
- M. katsoo, että on tarpeen ottaa huomioon virkistyskalastuksen merkitys kalakantojen tilalle Välimeressä;
1. korostaa, että on tärkeää soveltaa kattavasti ja pikaisesti YKP:n tavoitteita ja toimia ja laatia ja panna oikea-aikaisesti ja tehokkaasti täytäntöön YKP:n mukaiset monivuotiset kalastuksenhoitosuunnitelmat alueellistamiseen ja lajien moninaisuuteen keskittyvän toimintatavan mukaisesti; korostaa erityisesti, että on tarpeen saavuttaa meristrategiasta annetussa puitteidirektiivissä 2008/56/EY tarkoitettua ympäristön hyvää tilaa koskeva tavoite ottaen huomioon, että kalastuksenhoitotoimista olisi päätettävä YKP:n puitteissa;
 2. katsoo, että Välimeren alueeseen olisi edelleen sovellettava erityiskohtelua muihin YKP:n piiriin kuuluviin merialtisiin verrattuna, koska suuri osa Välimerestä kuuluu kansainvälisiin vesiin, joilla kolmansilla mailla on ratkaiseva rooli, kun on kyse kalakantojen tilasta;
 3. katsoo, että tarvitaan pikaisesti yhteisiä ja monitasoiseen kansainväliseen, eurooppalaiseen, kansalliseen ja alueelliseen yhteistyöhön perustuvia toimia; katsoo, että kaikkien asianosaisten, mukaan luettuina ammatti- ja virkistyskalastajat, kalatalousala, perinteinen kalastus ja pienimuotoinen kalastus, tutkijat, alueelliset järjestöt, suojeltujen merialueiden hallinnoijat, ammattijärjestöt ja kansalaisjärjestöt, on osallistuttava kattavaan ja alhaalta ylös ulottuvaan prosessiin; korostaa Välimeren neuvoo-antavan toimikunnan strategista osuutta tässä yhteydessä;
 4. korostaa, että ilman rannikkoyhteisöjen, joille on ilmoitettava niiden taloudelliselle ja sosiaaliselle tulevaisuudelle tärkeiden kalakantojen ja -lajien vähenemisen vaaroista, tietoisuutta, täyttä tukea ja osallistumista, hoitotoimet ja säännökset eivät saavuta täyttä vaikuttavuuttaan;
 5. toteaa, ettei pienimuotoiselle kalastukselle ole olemassa yhtenäistä yksityiskohtaista määritelmää; korostaa, että poliittinen toiminta edellyttää mahdollisimman pian tällaisia unionin tason määritelmiä;
 6. korostaa, että kalastajat sekä heidän yhdistyksensä ja tuottajajärjestönsä, ammattijärjestönsä, rannikkoalueiden toimintaryhmänsä ja paikallisyhteisönsä on otettava mukaan kalastuspolitiikan määrittelyyn ja päätöksentekoprosesseihin – ja olennaiseksi osaksi niitä – alueellistamista koskevan YKP:n periaatteen mukaisesti, Välimeren itäisten ja eteläisten rannikkoalueiden kolmannet maat mukaan luettuina; korostaa, että vain luomalla oikeudenmukaiset, tasapainoiset ja yhdenvertaiset edellytykset kaikille mukana oleville maille ja kaikille kalastusalan toimijoille Välimerellä on mahdollista varmistaa terveet kalakannat sekä kalastusalan kestävyys ja kannattavuus ja säilyttää siten nykyinen työllisyyden taso ja ideaalitalanteessa luoda lisää työpaikkoja kalastusalueilla; korostaa kalastusalan vahvojen ja riippumattomien työmarkkinaosapuolten roolia sekä vakiintunutta työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja yöntekijöiden osallistumista yritysten asioihin;
 7. panee merkille, että YKP tarjoaa kannustimia, mukaan lukien kalastusmahdollisuuksia, jotka kohdennetaan valikoivaan kalastukseen, jossa taataan rajallinen vaikutus meriekosysteemiin ja kalavaroihin; korostaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltioiden on sovellettava avoimia ja objektiivisia kriteerejä, ympäristö-, sosiaali- ja talouskriteerit mukaan luettuina (YKP:ta koskevan asetuksen 17 artikla); toteaa, että toimet olisi suunnattava tämänsuuntaisesti, jotta varmistetaan, että suurempi määrä kannustimia ja etuuskohteluun perustuva pääsy rannikkokalastusalueille annettaisiin pienimuotoista ja perinteistä kalastusta harjoittaville laivastoille, jos ne kalastavat valikoivasti ja niiden kuormitus on vähäinen; korostaa kyseisten rannikkoyhteisöjen kuulemisen merkitystä;
 8. toteaa, että virkistyskalastuksen vaikutusta kalakantoihin ja sen sosioekonomista potentiaalia Välimerellä ei ole tutkittu riittävästi; katsoo, että tulevaisuudessa olisi kerättävä tietoa virkistyskalastusta harjoittavien kalastajien lukumäärästä, heidän saaliidensa määrästä ja heidän tuomastaan lisäarvosta rannikkoyhteisöille;
 9. toteaa, että virkistyskalastus tuottaa merkittäviä tuloja paikallisyhteisöille esimerkiksi matkailutoiminnan myötä, ja sillä on vähäiset ympäristövaikutukset, minkä vuoksi tällaista toimintaa olisi rohkaistava;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

10. katsoo, että on äärimmäisen tärkeää määritellä rannikkokalastus, pienimuotoinen rannikkokalastus ja perinteinen kalastus sosioekonomisten ominaispiirteiden perusteella ja alueellisesta näkökulmasta;
11. painottaa, että rannikkokalastuksessa käytetään perinteisiä pyydyksiä ja tekniikoita, jotka erityispiirteillään määrittävät rannikkoalueiden identiteetin ja elämäntavan, joten niiden käytön turvaaminen ja niiden suojaaminen kulttuurisena ja historiallisena perintönä on tärkeää;
12. katsoo, että kun on kyse alueellistamisesta ja ottaen huomioon tiettyjen kalastustyyppien erityispiirteet, olisi sallittava tiettyjen pyydysten ja pyyntimenetelmien käyttöä koskevia erityisiä perusteltuja poikkeuksia;
13. korostaa, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) mukaan meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen, hoitoon ja hyödyntämiseen olisi sovellettava ennalta varautuvaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon sosioekonomiset näkökohdat, jotta kalastuksesta saadaan kestävää, samalla kun meriympäristöä kokonaisuudessaan suojellaan ja säilytetään; korostaa, että tieteellisen tiedon puute ei saa olla perusteena säilyttämis- tai hoitotoimien täytäntöönpanon vaarantamiselle; pitää ensisijaisen tärkeänä puuttua nopeasti kalakantojen tilaa koskevien tietojen ja konkreettisen tieteellisen tiedon puutteeseen; korostaa, että olisi kuultava kaikkia sidosryhmiä ja että niiden olisi osallistuttava tähän prosessiin;
14. katsoo, että Välimeren altaan kala- ja ympäristövarojen suojelemiseksi ja säilyttämiseksi kalastuksenhoitopolitiikan on oltava tehokasta ja sitä on täydennettävä vahvoilla, laaja-alaisilla ja kiireellisillä toimintalinjoilla ja toimenpiteillä, joilla torjutaan kyseisiin varoihin kielteisesti vaikuttavia tekijöitä, kuten ilmastonmuutosta (maapallon ilmaston lämpeneminen, happamoituminen ja rankkasateet), saastumista (kemiallinen, orgaaninen, makroskooppinen ja mikroskooppinen), valvomatonta kaasun ja öljyn etsintää ja tuotantoa, meriliikennettä, vieraslajeja, luontotyyppien, erityisesti rannikon luontotyyppien, tuhoutumista tai muuttumista; korostaa näin ollen, että on tärkeää ymmärtää paremmin kyseisten tekijöiden vaikutusta kalakantoihin; kehottaa tehostamaan nykyisiä unionin valmiuksia seurata ja tarkkailla Välimerta, kuten EMODNETiä (Euroopan meripoliittinen seurantakeskus ja tietoverkko) sekä Copernicus-ohjelmaa ja sen mereen liittyvää osaa;
15. katsoo, että Välimeren alueen kala- ja merivarojen suojeleminen ja turvaaminen ei saisi perustua ainoastaan kalatalousalaan liittyviin toimenpiteisiin, vaan siihen olisi otettava mukaan myös muut toimialat, joilla on vaikutusta meriympäristöön;
16. katsoo, että merialaa, etenkin kaupallisesti hyödynnettäviä lajeja koskevaa tietämystä olisi lisättävä ja että tätä tietämystä olisi käytettävä kyseisten lajien kestävästä hyödyntämisestä koskevan suunnittelun perustana;
17. korostaa painokkaasti, että Välimeren altaassa, myös EU:n jäsenvaltioiden alueella, harjoitetaan edelleen laajamittaista laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta (LIS-kalastus); on sitä mieltä, ettei mikään kalavarojen ja pienimuotoista kalastusta harjoittavien talouksien säilyttämiseen pyrkivä toimenpide voi onnistua, jollei LIS-kalastusta torjuta päättäväisesti; katsoo, että EU:n on varmistettava muiden kuin EU:hun kuuluvien Välimeren maiden tuki ponnisteluille LIS-kalastuksen torjumiseksi; katsoo lisäksi, että näin ollen koko Välimeren altaan valvonta olisi yhdenmukaistettava, sillä käytössä on hyvin erilaisia tarkastus- ja rangaistusmenettelyjä;
18. muistuttaa, että rannikkoyhteisöillä on suuri vaikutus LIS-kalastuksen torjuntaan, havaitsemiseen ja tunnistamiseen tähtäävien toimien tehokkuuteen;
19. pitää ensisijaisen tärkeänä valvontatoimien tehostamista maalla koko jakeluketjussa (markkinat ja ravintolapalvelut) ja merellä erityisesti alueilla, joilla kalastustoiminta on tilapäisesti keskeytetty tai kiellettyä;
20. katsoo, että sosiaalisen epätasa-arvoisuuden ehkäisemiseksi kalastusmahdollisuudet on jaettava käyttämällä puolueettomia ja avoimia perusteita, mukaan lukien luonteeltaan ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset perusteet, ottaen asianmukaisesti huomioon vähän kuormittavat menetelmät; katsoo, että kalastusmahdollisuudet on jaettava tasapuolisesti kalastuksen eri osa-alueiden, kuten perinteisen kalastuksen ja pienimuotoisen kalastuksen kesken; katsoo lisäksi, että laivastoja olisi kannustettava käyttämään valikoivampia pyydyksiä tai sellaisia kalastusmenetelmiä, joilla on nykyistä vähemmän vaikutuksia meriympäristöön YKP:ta koskevan asetuksen 17 artiklan mukaisesti;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

21. katsoo, että Välimeren kalakantojen ehtymistä olisi torjuttava kaupallisen kalastuksen ja urheilukalastuksen säilytys- ja hoitotoimilla, joihin sisältyy lähinnä paikallisia ja ajallisia rajoituksia sekä päivittäisiä tai viikoittaisia kalastusrajoituksia sekä tarvittaessa kiintiöitä; katsoo, että näin taattaisiin kolmansien maiden kanssa jaettuja kantoja koskevat tasapuoliset edellytykset; katsoo, että näistä rajoituksista olisi päätettävä tiiviissä yhteistyössä asianomaisen alan kanssa, jotta varmistetaan niiden tehokas täytäntöönpano;
22. panee tyytyväisenä merkille Euroopan kalastuksenvalvontaviraston toteuttamien tarkastusten määrän lisääntymisen ja painottaa, että on tarpeen tehostaa toimia seuraavien, vuonna 2016 esiintyneiden sääntöjen noudattamista koskevien kahden suuren ongelman ratkaisemiseksi: virheelliset ilmoitukset asiakirjoissa (aluspäiväkirjat, purkamis- ja siirtoilmoitukset, myynti-ilmoitukset jne.) ja kiellettyjen tai sääntöjen vastaisten pyydysten käyttö;
23. painottaa, että uudistetun YKP:n mukaisesta pakollisesta saaliin purkamisesta aiheutuvia velvollisuuksia ei pitäisi missään tapauksessa säilyttää kalastajille;
24. kehottaa teettämään tutkimuksen saaliiden poisheittämisskiellon vaikutuksista meren eliöiden ja muiden lajien, kuten lokkien, ravinteiden saannin puutteeseen;
25. panee merkille, että Välimeren suojeltuja merialueita koskevan järjestelmän kattaman pinta-alan osuus on riittämätön ja järjestelmän kattavuudessa on suuria eroja eri altain välillä; huomauttaa, että taloudellisista resursseista on yleisesti puutetta; katsoo, että on tarpeen tunnustaa ja edistää suojelluilla merialueilla jo olevaa tehtävää edelläkävijälaboratoriona tieteellisessä tutkimuksessa, erityistoimien täytäntöönpanossa ja yhteistyössä ja jaetussa hallinnossa kalastajien kanssa sekä optimoida niiden käyttö tieteellisten lausuntojen ja suojelutavoitteiden valossa; pitää tässä yhteydessä tärkeänä lisätä tasaisesti järjestelmän rahoitusta; katsoo, että on tarpeen tehdä tiiviimpää yhteistyötä GFCM:n ja kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan määrittää suojelutoimenpiteiden kohteeksi otettavat alueet ja luoda kyseisten alueiden vaikuttavuuden selvittämiseksi tehokas seuranta- ja valvontajärjestelmä;
26. korostaa, että on tärkeää varmistaa, että merelliset suojelualueet kattavat vähintään 10 prosenttia Välimerestä vuoteen 2020 mennessä YK:n kestävän kehityksen tavoitteen 14.5 mukaisesti; kehottaa GFCM:ää sopimaan vuoden 2018 istunnonsaan asteittaisesta tavoiteaikataulusta ja asianmukaisista tavoitteista tämän tavoitteen saavuttamiseksi; korostaa, että olemassa olevia suojeltuja merialueita ei monessa tapauksessa hallinnoita asianmukaisesti; katsoo tästä syystä, että sen lisäksi, että otetaan käyttöön tehokas seuranta- ja valvontajärjestelmä, on tarpeen kehittää ja soveltaa hoitotoimenpiteitä ekosysteemilähestymistavan mukaisesti, jotta voidaan valvoa suojelutoimenpiteiden tehokkuutta;
27. painottaa erityisesti, että on tarpeen suojella niiden herkkien alueiden hoitoa koskevaa yhteistyötä, jotka ovat taloudellisesti merkittävimpien lajien tärkeitä kutualueita (esimerkiksi Jabucka kotlina -alue Adrianmerellä);
28. korostaa, että Välimerelle ovat ominaisia biologisesti ainutlaatuiset kalakannat, joita eri maiden laivastot hyödyntävät, ja siksi on erittäin tärkeää tehdä tiivistä yhteistyötä ja koordinoita kalastuksen sääntelyä koskevia toimia kaikkien asianomaisten toimijoiden kanssa ja kaikilla tasoilla;
29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla torjutaan merten roskaantumista ja muovin kerääntymistä meriin, koska se aiheuttaa hyvin vakavia ympäristöllisiä, ekologisia, taloudellisia ja terveydellisiä haittoja;
30. pitää olennaisen tärkeänä, että hoitosuunnitelmiin sisältyvissä politiikoissa sovelletaan monipuolista ja mukautettua lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon erilaiset, lajien biologisiin ominaisuuksiin ja kalastusmenetelmien teknisiin ominaisuuksiin perustuvat perusteet; on myös sitä mieltä, että jokaiseen monivuotiseen suunnitelmaan olisi sisällytettävä tilan (kiertävät kalastuskieltoalueet, kalastusjärjestelmistä riippuva täydellinen tai osittainen kalastuskielto) ja ajan (biologisin perustein määrättävä pyyntikielto) asianmukainen suunnittelu pyydysten mahdollisimman suureen valikoivuuteen tähtäävien tekniikoiden edistämisen lisäksi; korostaa, että olisi harkittava asianmukaisen korvauksen käyttöönottoa;
31. pitää ilahduttavina komission suunnitelmia Välimeren kalastusta koskevan monivuotisen suunnitelman hyväksi; korostaa, että on tärkeää alueellistaa Välimeren altaan kalastuksen hoitoa koskeva yhteinen kalastuspolitiikka; kehottaa ottamaan Välimeren neuvoo-antavan toimikunnan mukaan koko suunnitteluprosessiin ja monivuotisen hoitoa koskevan suunnitelman ja alueellisten toimenpiteiden laatimiseen;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

32. korostaa, että kalastajille on taattava kohtuullinen tulotaso rauhoitusajoina;
33. painottaa, että Välimerellä ja kaikkien kaupallisten ja virkistyskalastuksen lajien osalta olisi hyväksyttävä sallittu vähimmäiskoko, joka perustuu sukukypsyyteen ja parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon; huomauttaa, että olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin näiden sallittujen vähimmäiskokojen tiukemman noudattamisen varmistamiseksi;
34. katsoo, että on välttämätöntä rohkaista koordinoituja toimia EU:n ulkopuolisten Välimeren alueen maiden kanssa tehostamalla eri osapuolten välistä poliittista ja teknistä yhteistyötä alueella toimivien kansainvälisten elinten avulla; on tyytyväinen äskettäin käynnistettyyn komission MEDFISH4EVER-ohjelmaan, joka on kehoitus toimiin Välimeren kalakantojen ehtymisen pysäyttämiseksi; painottaa, että on tarpeen toteuttaa kaikki mahdolliset tämän aloitteen mukaiset toimet kestävän kalastuksen edistämiseksi Välimeren maissa;
35. korostaa, että on tarpeen edistää sellaisen kalastusaikojen ja -paikkojen kieltoihin liittyvän sopimuksen aikaansaamista ja täytäntöönpanoa, jolla pyyntiponnistuksia rajoitetaan tilapäisesti ja jaksotetaan niitä koko vuodelle tiettyjen lajien lisääntymisalueilla; toteaa, että tämä pyyntiponnistusten jaksotus ja eriyttäminen on erittäin tuloksellista ja se olisi suunniteltava yhteisymmärryksessä kalastajayhteisöjen ja tieteellisten neuvonantajien kanssa;

Kolmansiin maihin kohdistuvat toimet

36. kehottaa komissiota edistämään GFCM:n kautta toimia kolmansien maiden kanssa jaettujen kantojen tilan parantamiseksi hyödyntäen myös laivastoja edustavien organisaatioiden, kalastusalueilla toimivia yrityksiä edustavien organisaatioiden ja asianomaisten kolmansien maiden viranomaisten tai vastaavien organisaatioiden välistä vakiintunutta yhteistyötä;
37. panee merkille, että yhteisen sääntelykehiksen puuttuminen Välimerellä toimivilta EU:n ja kolmansien maiden laivastoilta luo epäreilua kilpailua kalastajien välillä ja vaarantaa toisinaan yhteisten lajien pyynnin pitkän aikavälin kestävyden;
38. korostaa, että on tärkeää tehdä yhteistyötä ja edistää kalatalousalan valvonnassa sääntöjen noudattamista ja tasapuolisia edellytyksiä kolmansien maiden ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kanssa ja vahvistaa myös kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolella olevien merialueiden ja kalakantojen hoitoa;
39. kehottaa komissiota auttamaan EU:n ulkopuolisia Välimeren maita saavuttamaan kestävän kalastuksen tason tukemalla pienimuotoista kalastusta ja rannikkokalastusta, jakamalla parhaita käytäntöjä ja pitämällä tiedonvälityskanavat avoimina sekä käynnistämään tarpeellisen vuoropuhelun mukana olevien eri kansallisten hallintojen välillä, jotta voidaan tukea asianmukaisesti GFCM:n keskipitkän aikavälin strategian (2017–2020) täytäntöönpanoa ja saada Välimeren kalakantojen tilaa koskeva hälyttävä suuntaus kääntymään; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön tehokkaan tiedonvaihdon Välimeren alueen kolmansien maiden kanssa Välimerellä toimivien muiden kolmansien maiden laivastojen toiminnasta;
40. kehottaa laatimaan GFCM:n avulla alueellisen suunnitelman, jolla varmistetaan, että kaikilla Välimeren alueella kalastavilla aluksilla on tasavertaiset mahdollisuudet ja että kalastusresurssien ja kaikkien Välimeren rannikkovaltioiden laivastokapasiteetin välillä vallitsee tasapaino; vaatii lisäksi perustamaan alusten satelliittiseurantajärjestelmästä ja yhteisistä tarkastusoperaatioista vastaavan alueellisen keskuksen;
41. suosittelee, että komissio keskeyttää tuonnin sellaisista kolmansista maista, jotka eivät toteuta tarvittavia kansainvälisen oikeuden niiltä lippuvaltioina, satamavaltioina, rannikkovaltioina tai myyntivaltioina edellyttämiä toimenpiteitä LIS-kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi;
42. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan ja antamaan kaikkea mahdollista apua sekä työskentelemään yhdessä kolmansien maiden kanssa LIS-kalastuksen torjunnan tehostamiseksi koko Välimeren alueella;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

43. kehottaa rannikkovaltioita tekemään yhteistyötä kalastusrajoitusalueiden ja merellisten suojelualueiden perustamiseksi myös kansainvälisille vesille;

44. painottaa, että on tarpeen vahvistaa koko Välimeren alueen kattavat virkistyskalastuksen hallinnointia koskevat perussäännöt;

Sosioekonomiset näkökohdat

45. korostaa, että alukset työllistävät suoraan 250 000 henkeä ja että kalastusalasta riippuvaisten henkilöiden lukumäärä kasvaa eksponentiaalisesti, jos otetaan huomioon perheet, joiden toimeentulo on riippuvainen alueellisesta kalastuksesta ja jotka työskentelevät kalastusalaaan liittyvillä aloilla, kuten jalostusalalla, alusten huoltoalalla ja matkailualalla, myös virkistyskalastukseen liittyvällä matkailualalla; panee merkille, että 60 prosenttia kalastukseen liittyvistä työpaikoista on eteläisen ja itäisen Välimeren kehitysmaissa, mikä osoittaa pienimuotoisen, myös perinteisen, kalastuksen ja virkistyskalastuksen merkityksen kyseisten alueiden ja erityisesti haavoittuvampien rannikkoyhteisöjen kestävä kehityksen kannalta;

46. pitää erittäin tärkeänä parantaa kalastajien työolosuhteita alkaen asianmukaisesta palkasta ja oikeudenmukaisesta kilpailusta, ja katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä onnettomuuksien suureen määrään alalla ja riskiin sairastua työperäisiin sairauksiin; ehdottaa, että jäsenvaltiot perustaisivat toimeentulotukivälineitä noudattaen asianmukaisesti kunkin jäsenvaltion lakeja ja käytäntöjä; suosittelee, että jäsenvaltiot perustavat pysyvän tulojen korvausrahaston, joka kattaa pyyntitoiminnan ulkopuoliset kaudet, jotka voivat johtua epäsuotuisista sääilmiöistä, joiden vuoksi kalastus on mahdotonta, kalastuskieltoajoista (rauhoitusajat), joilla turvataan hyödynnettävien lajien elinvaiheet, ympäristökatastrofeista tai tapahtumista, joihin liittyy pitkäkestoista ympäristön pilaantumista tai meren biotoksiinien aiheuttamaa pilaantumista;

47. toteaa, että EU:n kalastusala on ollut useita vuosia vaikeuksissa, mikä johtuu tuotantokustannusten noususta, kalakantojen supistumisesta, saaliiden pienentymisestä ja tulojen jatkuvasta vähenemisestä;

48. panee merkille, että sosioekonominen tilanne alalla on heikentynyt eri syistä, mukaan luettuina kalakantojen väheneminen, kalan ensimyyntiarvon aleneminen (joka ei heijastu vähittäismyyntihintoihin, mikä johtuu siitä, että useimmat välittäjät jakavat lisäarvoa epäoikeudenmukaisesti alan arvoketjussa ja että joillakin alueilla vallitsee jakelumonopoli) ja polttoainekustannusten nousu; toteaa, että nämä vaikeudet ovat lisänneet pyyntiponnistusta, mikä on erityisen huolestuttavaa pienimuotoisen kalastuksen tapauksessa ja voi todellakin vaarantaa tämän perinteisen elämäntavan tulevaisuuden sekä suuresti kalastuksesta riippuvaisten paikallisyhteisöjen selviytymisen;

49. korostaa, että on tärkeää kehittää aloitteita, jotka voivat vaikuttaa myönteisesti työllisyyteen ja jotka ovat yhteensopivia pyyntiponnistuksen vähentämisen kanssa, kuten kalastusmatkailu tai tutkimustoiminta;

50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan kaikkien kalastusalan työntekijöiden mahdollisuutta oikeudenmukaisiin työoloihin ja asianmukaiseen sosiaaliseen suojeluun riippumatta heidät työllistävän yrityksen koosta ja tyypistä, työpaikan sijainnista tai työsopimuksesta myös käyttämällä alueella allekirjoitettuja kestävä kalastusta koskevia kalastuskumppanuussopimuksia sosiaalisen polkumyynnin torjumiseen sekä markkinoille pääsyn ja rahoituksen saannin, julkishallinnon ja julkisten instituutioiden kanssa tehtävän yhteistyön parantamiseen sekä elinkeinorakenteen monipuolistamiseen; korostaa tehokkaiden työsuojelutarkastusten ja valvontatoimien merkitystä;

51. korostaa, että kalastajien työskentelyolosuhteita on parannettava, kun otetaan huomioon, että alalla tapahtuu paljon onnettomuuksia ja että fyysisten ja psyykkisten ammattitautien riski on suhteettoman korkea; korostaa, että kalastajille on varmistettava asianmukainen työ- ja yksityiselämän tasapaino; korostaa, että on tärkeää tarjota asianmukaiset saniteettitilat kalastusaluksilla ja maissa sekä kohtuullinen majoitus ja mahdollisuus virkistystoimintaan; korostaa tarvetta varmistaa, että satama-alueet, satamat ja vesiväylät ovat operatiivisesti turvallisia ja purjehduskelpoisia;

52. korostaa, että on taattava, että kaikki EU:hun tuotavat kala- ja kalastustuotteet täyttävät kansainvälisiä ympäristö-, työ- ja ihmisoikeusnormeja koskevat vaatimukset; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan reilun kilpailun ja kestävyuden kalastusalalla, jotta työpaikat ja kasvu voidaan turvata; korostaa, että tämä ei ole olennaista pelkästään unionissa vallitsevan kilpailun kannalta vaan erityisesti myös kolmansiin maihin sijoittautuneiden kilpailijoiden kannalta;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

53. on sitä mieltä, että komission ja jäsenvaltioiden on edistettävä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja Euroopan naapuruusvälineestä osoitettavien varojen täysimääräistä käyttöä; katsoo, että komission olisi tehtävä parhaansa auttaakseen niin jäsenvaltioita kuin EU:n ulkopuolisia valtioita käyttämään kaikki saatavilla olevat varat mahdollisimman tehokkaasti etenkin seuraavilla aloilla:

- työskentely- ja turvallisuusolosuhteiden parantaminen aluksella
- työn ja ammatillisen koulutuksen arvostuksen parantaminen ja alan uusien taloudellisten toimintojen syntymisen ja kehittämisen tukeminen (esimerkiksi nuorten palkkaamisen ja monialaisen koulutuksen avulla)
- naisten roolin arvostuksen lisääminen kalastuksessa sekä siihen välittömästi liittyvillä tuotannon aloilla pitäen mielessä, että heidän osuutensa alan kokonaistyövoimasta on 12 prosenttia;

54. muistuttaa, että EMKR:n on autettava pienimuotoista kalastusta uudistamaan välineistöään, jotta se voi vastata muun muassa merkittäviin purkuelvoitteeseen liittyviin vaatimuksiin;

55. kehottaa komissiota rohkaisemaan sellaisten paikallisten kalatalouden toimintaryhmien perustamista ja toimintaa, jotka edistävät kestävän kalastuksen mallia;

56. katsoo, että on ensisijaisen tärkeää edistää ja hyödyntää samalla alueella etenkin pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien välistä yhteistyötä ja kannustaa siihen, jotta kalastajat voivat yhdessä osallistua paikallisia kalavaroja koskevaan suunnitteluun ja kalavarojen hoitoon, mikä edistää YKP:n tavoitteiden mukaisen tehokkaan ja konkreettisen alueellistamisen toteutumista alalla; katsoo, että Välimeren kalastukselle on ominaista, että ammatit, tavoitteet, tekniset ominaisuudet ja käytetyt laitteet ovat erityisen hajanaisia ja eriyntyneitä ja että horisontaalinen ja yhtenäinen lähestymistapa ei olisi näiden erityispiirteiden mukaista;

57. toteaa, että viimeaikaisista parannuksista huolimatta niiden kantojen määrä, joiden tilasta ei ole tehty luotettavaa arviointia, on edelleen suuri, ja että tieteellis-tekninen kalatalouskomitea (STECF) on todennut, että myös tehtyjen arviointien määrä on laskenut 44 arvioinnista vuonna 2012 pelkästään 15 arviointiin vuonna 2014; korostaa, että on tärkeää varmistaa nopea ja asianmukainen tiedonkeruu ja rohkaista ja tukea tutkimusten ja niiden kohteena olevien lajien määrän lisäämistä, jolloin saadaan enemmän kalakantoja, virkistyskalastusta ja ulkoisia tekijöitä, kuten saasteita, koskevaa tietoa kalakantojen kestävän hoidon saavuttamiseksi;

58. katsoo, että järkevässä ja kestävässä resurssien hallinnassa ei voida jättää huomiotta kerättyjen tietojen määrää ja niiden tieteellistä käyttöä sellaisiin tekijöihin, kuten kalastuskapasiteetti, toteutettu kalastustoiminta ja sen sosioekonominen tilanne sekä hyödynnettävän kannan biologinen tila;

59. panee merkille, että GFCM:n soveltamisalueella ainoastaan 40 prosenttia puretuista saaliista on peräisin kannoista, joista on toimitettu komissiolle tieteellinen arviointi, ja että osuus on vielä alhaisempi hoitosuunnitelmaan kuuluvien kantojen kohdalla; katsoo, että on parannettava kantojen tilaa koskevien tieteellisten arviointien kattavuutta ja kasvatettava niiden purettujen saaliiden osuutta, jotka on kalastettu monivuotisten hoitosuunnitelmien puitteissa säännellyillä kalastusmuodoilla;

60. pitää tärkeänä arvioida virkistyskalastuksen pyyntiponnistuksia ja kerätä saalistietoja kaikilta merialueilta ja Välimereltä;

61. korostaa tarvetta luoda yhdennettyjä lähestymistapoja, joissa otetaan samanaikaisesti huomioon meriympäristön vaihtelevuus, meren lajien monimutkaisuus (hyödynnettävät ja hyödyntämättömät lajit), erilaiset ominaisuudet ja kalastustoiminnan toteutuminen, kalan ensimyyntiarvon aleneminen ja joillakin alueilla jakelumonopolit sekä kaikki muut tekijät, joilla on vaikutusta kantojen terveyteen;

62. toteaa, että saatavilla olevat tiedot pienimuotoisen kalastustoiminnan laajuuden ja vaikutusten mittaamiseksi ovat rajalliset ja voivat vaihdella jäsenvaltiosta toiseen; toteaa, että tietojen puutteellisuuden vuoksi pienimuotoista kalastusta aliarvioidaan;

63. painottaa, että eri kalastustyyppien, erityisesti pienimuotoisen kalastuksen ja virkistyskalastuksen, taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten parempi ymmärtäminen auttaisi parhaiden hoitotoimien määrittelyssä;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

64. kannattaa voimakkaasti GFCM:n ehdotusta luoda kalastustoimintaa koskeva luettelo, johon sisällytetään tiedot pyydyksistä ja kalastustoiminnasta, kuvaus kalastusalueista sekä tiedot kohdelajeista ja sivusaaliista, jotta saadaan kattava kuvaus alueen kalastustoiminnasta ja vuorovaikutuksesta kalastuksen muiden osa-alueiden, kuten virkistyskalastuksen, kanssa;

65. katsoo, että uusia sääntöjä olisi sovellettava virkistyskalastukseen ja olisi laadittava virkistyskalastustoimintaa koskeva esite, johon sisältyy tietoja pyydyksistä ja kalastustoiminnasta, kalastusalueiden sekä kohdelajien ja sivusaaliiden kuvaus;

66. kehottaa komissiota edistämään tiivistä tieteellistä yhteistyötä ja parantamaan merkittävämpiä kantoja koskevien tietojen keräämistä lyhentämällä tietojen keräämisen ja lopullisen arvioinnin välistä aikaa ja pyytämällä tieteellis-tekniseltä kalatalouskomitealta uusia kantoja koskevia arviointeja; pitää valitettavana, että huomattava osa Välimeren puretuista saaliista koskee lajeja, joita koskevat tiedot ovat puutteellisia ("data deficient fisheries");

67. korostaa, että on erittäin tärkeää tehostaa tietojen jakamista ja torjua tietojen vaikeaa saatavuutta ja hajanaisuutta luomalla yhteinen tietokanta, jossa olisi kattavat ja luotettavat kalataloutta koskevat tiedot, ja perustamalla kalataloustutkimuksen eri alat kattava asiantuntijoiden ja tutkimuslaitosten verkosto; katsoo, että tämän tietokannan olisi oltava unionin rahoittama ja sisällettävä kaikki kalataloutta ja kalastustoimintaa koskevat tiedot maantieteellisiin osa-aluein jaoteltuina, virkistyskalastusta koskevat tiedot mukaan luettuina, jotta voidaan helpottaa laadunvalvontaa sekä riippumattomien ja kattavien tietojen saantia ja tehostaa siten kantojen arviointeja;

68. panee merkille, että LIS-kalastuksen vaikutusta, ominaisuuksia ja laajuutta ei ole arvioitu riittävästi ja niiden arviointi vaihtelee Välimeren altaan eri maissa, minkä vuoksi ne eivät ole asianmukaisesti edustettuina kalastuksen nykytilaa ja kehityssuuntauksia koskevissa tiedoissa; korostaa, että nämä maat olisi otettava asianmukaisesti huomioon kalastuksenhoitoa koskevien tieteellisten arviointien kehittämisessä;

69. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan kaloihin ja äyriäisiin liittyviä petoksia tuotteiden merkitsemisen ja jäljitettävyyden avulla ja tehostamaan toimiaan laittoman kalastuksen torjumiseksi; pitää valitettavana, että tietoja on puutteellisesti saatavilla kalakantojen enemmistön tilasta (kannat, joista tietoa on huonosti saatavilla) ja että noin 50:tä prosenttia saaliista ei ilmoiteta virallisesti samalla kun 80 prosenttia puretusta saaliista muodostuu kannoista, joista tietoa on huonosti saatavilla;

70. kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täysimääräisesti täytäntöön kaikki asianomaiset kalastusalojen työntekijöitä koskevat ILO:n yleissopimukset hyvien työolojen varmistamiseksi ja vahvistamaan työehtosopimuksista neuvottelevia tahoja, jotta merityöntekijät, itsenäiset ammatinharjoittajat mukaan luettuina, voivat hyödyntää työoikeuksiaan;

71. kehottaa komissiota rohkaisemaan ja tukemaan investointeja kalastusalan monipuolistamiseen ja innovointiin täydentävien toimien kehittämisen avulla;

Tietoisuus

72. korostaa, että todelliset tulokset ja täysimääräinen täytäntöönpano voidaan saavuttaa alan toimijoiden kantaman vastuun ja tietoisuuden kautta vahvistamalla kaikkien kalastajien (sekä ammatti- että virkistyskalastajat) taitoja, koulutusta ja osallistumista päätöksentekoprosessiin ja lisäämällä erityisiä toimenpiteitä hyvien käytäntöjen levittämiseksi;

73. katsoo, että on tärkeää edistää tuotteiden tarkkaa alkuperää ja saaliin pyyntimenetelmää ja pyyntipäivää koskevien asianmukaisten kuluttajätietojen pakollista antamista; katsoo, että on myös analysoitava ja arvioitava, onko uuteen YKP:hen sisällytetyillä toimilla kyetty parantamaan kuluttajille tiedottamista;

74. katsoo, että on tärkeää lisätä myös kuluttajien tietoisuutta ja antaa heille tietoa kalan vastuullisesta kuluttamisesta ja kannustettava siihen valitsemalla kestäville pyydyksillä pyydettyjä paikallisia lajeja, jotka ovat mahdollisuuksien mukaan peräisin kannoista, joita ei hyödynnetä liikaa ja joita myydään vain vähän; pitää tämän vuoksi välttämättömänä, että luodaan yhteistyössä asianomaisten toimijoiden kanssa tehokas ja luotettava jäljitettävyyden- ja merkintäjärjestelmä, jonka kautta kuluttajat saavat tietoa muun muassa elintarvikepetoksista ja jonka avulla torjutaan niitä;

Tiistai 13. kesäkuuta 2017

75. katsoo, että on löydettävä tasapaino reilun kilpailun, kuluttajien vaatimusten, kalastusalan kestävyuden ja työpaikkojen säilyttämisen välillä; korostaa, että kaikilla Välimeren mailla on oltava kattava lähestymistapa ja vahva poliittinen tahto, jotta ne voivat kohdata haasteet ja parantaa Välimeren tilannetta;

76. pitää ilahduttavana komission käynnistämää MEDFISH4EVER-kampanjaa, jolla pyritään tiedottamaan kansalaisille Välimeren tilanteesta;

77. katsoo, että koulujen, sairaaloiden ja muiden julkisten laitosten olisi saatava kalaa paikallisilta kalastuksen harjoittajilta;

78. korostaa, että uuden tilanteen ja kaikkien Välimeren uusien toisiinsa liittyvien tekijöiden vuoksi asetusta (EY) N:o 1967/2006 olisi tarkistettava vastaamaan nykyistä tilannetta;

79. korostaa, että asetusta (EY) N:o 1967/2006 on muutettava, erityisesti osaa, joka koskee tiettyjen perinteisten pyydysten käytön kieltoa (esimerkiksi verkkojen käyttö kaupallisen kalastuksen ulkopuolella) ja säännöksiä, jotka liittyvät sellaisiin pyydysten erityispiirteisiin kuin verkkojen korkeuteen ja silmäkokoon sekä syvyyteen ja etäisyyteen rannikolta, jolla pyydyksiä voidaan käyttää;

o

o o

80. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
